

deres Vej ud over Landets Grænser, forhaabentlig til en voksende Eksport.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg takke de ærede Ordførere for deres Udtalelser om Lovforslaget. Jeg er klar over, at der er mange Enkeltheder at diskutere, og de maa jo nu drøftes i et Udvalg.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), Ordføreren for det socialdemokratiske Parti, spurgte, om Ministeren vilde være villig til at indføre Regler, svarende til dem, som indeholdes i Lovforslagets § 1, 4de Stykke, paa andre Omraader, for Fabrikanter, Haandværkere m. fl. Dertil vil jeg svare, at den Bestemmelse, der staar i § 1, 4de Stykke, forekommer mig at være saa selvfølgelig, sigtende til at forebygge urigtige Forestillinger angaaende de og de Forhold, at den er egnet til at indføres ogsaa paa andre Omraader, naar der skal lovgives for disse. Det ærede Medlem vil derfor altid kunne finde Støtte hos mig i Bestræbelser for, at den Reklame, man benytter, skal udtrykke det rigtige Forhold.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa Spørgsmaalet om Justitsministerens Forhold til Rigsretten. Det ærede Medlem fremførte baade formelle og reelle Betragtninger, men lagde selvfølgelig mest Vægt paa den reelle Betragtning, og det forstaar jeg saa godt, for vilde Socialdemokraterne bringe en Justitsminister for Rigsretten for en formel Forseelse, vilde de maaske kun opnaa det, som er sket nogle Gange i England: at faa vedkommende idømt en Bøde paa 1 Farthing, d. v. s. omtrent 2 Ø. Men det ærede Medlem drog ogsaa ogsaa Konsekvensen deraf og tog det reelle Spørgsmaal op. Det formelle var, at Lovforslaget skulde have været fremsat inden den 1. November 1921, men først blev fremsat den 9. November; det reelle Spørgsmaal var, at sidste Aar skulde Loven have været vedtaget inden den 1. Oktober, men den blev først vedtaget den 15. December 1920, og at Lovforslaget heller ikke nu kunde blive vedtaget før 1. November 1921. Hvad angaar det formelle, skal jeg straks erklære mig skyldig; der er nemlig sket en Overskridelse af den fastsatte Tidsfrist med 8 Dage. Jeg er imidlertid klar over, at det er neppe det, det ærede Medlem vil have mig for Rigsretten for. Det er selvfølgelig det reelle. Men her maa jeg fastholde, at det ærede Medlem har Uret, thi naar der i Lovforslaget

staar, at en Lov skal forelægges til Revision inden det og det Tidspunkt, betyder det efter aarelang gammel Praksis her i Landet kun, at Lovforslaget skal forelægges inden den Tid, det behøver ikke at være vedtaget inden det paagældende Tidspunkt. Der vilde ogsaa ske det ganske mærkværdige, hvis det ærede Medlems Standpunkt var rigtigt, at det da ikke blot var Justitsministeren, der var ansvarlig for Loven af 15. December, men Folketinget og Landstinget var i alt Fald moralsk medansvarlige for at vedtage denne Lov. Med Hensyn til det reelle vil jeg altsaa sige, at det er noget, det ærede Medlem har været med til mange, mange Gange. Naar blot Loven er blevet forelagt til Revision i rette Tid, er det nok. Jeg skal fra den sidste Tid nævne f. Eks. de to Love om Politiets Ordning; ogsaa de blev kun forelagt til Revision inden Udløbet af Fristen, men ikke vedtaget inden den Tid. Jeg tænker, det ærede Medlem vil give mig Medhold heri, men i øvrigt var det vel kun nogle spøgefulde Bemærkninger fra det ærede Medlems Side.

De Udtalelser vedrørende Fremstillingen af Margarine, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Bunch) fremsatte, skal jeg referere for Landbrugsministeren, og det kan være, at det kan resultere i gode Regler paa dette Omraade — jeg haaber det —, saa at det ærede Medlem vil kunne blive tilfreds med det Resultat, der eventuelt kan opnaas.

Det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) var inde paa Spørgsmaalet om de Anordninger, der knytter sig til Lovforslaget, og det forstaar jeg; naar de er trykt som Bilag til Lovforslaget, er det ogsaa, for at Lovgivningsmagten kan faa disse Anordninger at se, og jeg er enig med det ærede Medlem i, at nogle af disse Bestemmelser maaske er for vidtgaaende, og at man muligvis bør søge at faa dem begrænset. Ogsaa med Hensyn til § 5 gælder det, at det er et stort Spørgsmaal, om vi skal tage den Bestemmelse ud af den ældre Lov og sætte den ind her, men det kan vi jo forhandle om. Meningen er, at Straffebestemmelserne skal være de samme som hidtil; hvis vi imidlertid flytter Paragraffen over i denne Lov, vilde det let komme til at se ud, som om det var noget nyt. Tanken er altsaa, at de materielle Regler bliver forandret, medens de strafferetlige Regler bliver uforandrede. Maaske vil det dog være rigtigt, at den nævnte Bestemmelse medtages.